

NHỮNG PHÁT MINH "VÔ TÌNH" TÌM RA TRONG LỊCH SỬ

Có rất nhiều những phát minh là kết quả của một quá trình tìm hiểu, nghiên cứu với mục đích lâu dài nhưng cũng có những phát minh do một sự vô tình hữu ý nào đó. Không ít trong số chúng đã trở nên nổi

Có rất nhiều những phát minh là kết quả của một quá trình tìm hiểu, nghiên cứu với mục đích lâu dài nhưng cũng có những phát minh do một sự vô tình hữu ý nào đó. Không ít trong số chúng đã trở nên nổi tiếng và quen thuộc với cuộc sống của chúng ta.

1. LSD

LSD là một loại thuốc gây ảo giác và làm thay đổi tâm trạng hay nói toạc ra là 1 loại ma túy gây ảo giác cực kỳ mạnh. LSD không vị, không mùi, và không màu. viết tắt của Lysergic Acid Diethylamide. Ít người biết rằng đây là một phát minh tình cờ của nhà hóa học người Thụy Sĩ Albert Hofmann.

Albert Hofmann

Từ nhỏ, Albert Hofmann đã thích khám phá những bí ẩn của tự nhiên, lớn lên ông theo học tại khoa hóa trường đại học Zurich - Thụy Sĩ với mong ước trở thành một nhà hóa học xuất sắc. Năm 1929, Albert Hofmann đã bảo vệ xuất sắc khóa luận tiến sĩ cho chuyên ngành của mình, khi đó ông mới 23 tuổi. Sau khi tốt nghiệp, tiến sĩ trẻ tuổi này vào làm việc tại hãng dược Sandoz ở Basel - Thụy Sĩ với công việc chính là nghiên cứu chế tạo các loại thuốc. Khi tiến hành bóc tách một loại nấm trên cây lúa mì, đột nhiên ông cảm thấy đầu óc chao đảo và tinh thần rơi vào trạng thái mơ màng, đầu xuất hiện những hình ảnh "tuyệt vời", những hình dạng màu sắc rực rỡ. Ông nghi ngờ rằng mình đã hít phải chất liên quan đến LSD-25, một chất được nghiên cứu 5 năm trước. Sau đó, ông đã tiếp tục nghiên cứu và cho ra đời một chất mới mang tên LSD.

Thử nghiệm trên chính mình, ông rơi vào một trạng thái điên rồ, mất cảm giác và không biết mình đang làm gì. Albert Hofmann biết rằng LSD là một chất huỷ hoại thần kinh ghê gớm nhưng ông cứ hy vọng rằng loại chất này sẽ có những đóng góp quan trọng trong lĩnh vực y học, đặc biệt là lĩnh vực tâm thần học.

Tuy nhiên mong mỏi của nhà khoa học chỉ được thực hiện phần nào và chủ yếu một bộ phận thanh niên đã lạm dụng chúng như ma túy và gây ra những ảnh hưởng xấu cho toàn xã hội. Cuối cùng nó đã bị cấm sử dụng ở hầu hết các quốc gia. Thậm chí nó còn mang danh là một "phát minh ác độc".

2. Bông ngô

Loại đồ ăn yêu thích này được tình cờ phát minh ra bởi Will Keith Kellogg. Ông giúp đỡ anh trai mình là John - quản lý viện điều dưỡng Battle Creek ở Michigan tìm kiếm lương thực cho bệnh nhân theo đạo ăn kiêng.

Will chịu trách nhiệm về bột làm bánh trong ngày nhưng một lần ông lại vô tình để bột mì luộc ở ngoài trời. Cho đến lúc ông quay lại, chúng đã trở nên gần như ôi thiu. Nhưng thay vì vứt đi, hai anh em đã cho chúng vào máy cán và thu được nhiều mảnh vụn. Sau khi đem nướng lên và cho mọi người ăn thử. Ngạc nhiên thay, chúng được yêu thích bất ngờ. Sau đó, Kellogg đã bắt tay vào thử nghiệm với ngô và sản xuất trên quy mô lớn để kinh doanh. Will đã tách ra khỏi anh mình và thành lập ra công ty Battle Creek Toasted Corn Flake, tiền thân công ty Kellogg sau này. Qua thời gian, bông ngô đã thành một loại đồ ăn thông dụng không chỉ ở nước Mỹ mà còn trên toàn thế

giới.

3. Thuốc nổ

Alfred Nobel là người đã tạo nên thuốc nổ. Ông là một kỹ sư người Thụy Điển và còn được biết tới như người sáng lập ra giải thưởng Nobel.

Sau vài lần nghiên cứu về Nitroglycerin với bố, ông tìm ra nguyên lý của thuốc nổ làm từ chất này và kinh doanh phát đạt nhờ nó. Nhưng do chủ quan về tính an toàn, ngày 3 tháng 9 năm 1864, nhà máy của Nobel phát nổ, rất nhiều công nhân thiệt mạng, trong đó có cả Emil, em Nobel. Sau lần tai nạn đó, thuốc nổ hầu như bị mọi người bác bỏ, nhưng Nobel vẫn thử nghiệm những phương pháp nổ và lưu trữ chất nổ.

Một số người nói rằng trong quá trình nghiên cứu dựa trên vụ tai nạn, Nobel đã tìm ra chìa khóa để ổn định thuốc nổ. Cỏ vè như trong quá trình vận chuyển Nitroglycerin một trong các hộp đã làm rò rỉ chất lỏng này. Ai cũng biết rằng Nitroglycerin nguy hiểm nhất khi ở dạng lỏng, chính vì vậy nên việc sử dụng chất nổ dạng này rất dễ gây tai nạn. Nobel đã phát hiện ra một loại hỗn hợp đá trầm tích hoàn hảo để hấp thu chất nổ lỏng. Rất khéo léo, Nobel đã phát triển một công thức cho phép chất này hấp thu thuốc nổ mà không làm ảnh hưởng sức mạnh của nó. Ông đã được cấp bằng sáng chế sản phẩm năm 1867, đặt nền móng cho một cuộc cách mạng về vũ khí. Ngày 27 tháng 11 năm 1895 tại Câu lạc bộ Thụy Điển - Na Uy ở Paris, Nobel đã ký chúc thư cuối cùng của mình và để phần lớn số tài sản thành lập các giải Nobel, trao hàng năm cho bất kỳ ai không phân biệt quốc tịch. Ông chết sau một cơn đột quỵ ngày 10/12/1896 tại Sanremo, Ý. Số lượng tiền mặt dành cho Quỹ Giải Nobel là 31 triệu kronor (4.223.500,00 USD).

4. Saccharin

Chất ngọt tự nhiên được biết tới từ rất lâu đời rồi nhưng saccharin là chất ngọt nhân tạo đầu tiên được phát minh ra. Nhà nghiên cứu Constantine Fahlberg làm việc tại Trường ĐH Johns Hopkins (Mỹ) vô tình phát hiện ra saccharin vào năm 1897 khi đang tổng hợp một loại hóa chất khác. Ông đã quên rửa tay trước khi ăn chưa và khi cầm bánh mì ăn thì ông đã thấy ngọt bất thường mặc dù đường không được thêm vào bữa ăn. Sau đó Fahlberg đã nhận ra chất ngọt này có nguồn gốc từ chất ông đang nghiên cứu trong phòng thí nghiệm. Ông đã tiếp tục nghiên cứu thử nghiệm và cuối cùng cho ra saccharin. Sau đó ông đã được nhận bằng sáng chế độc lập kèm theo là sự tức giận của người đồng nghiệp cùng nghiên cứu tạo ra hợp chất - Remsen.

Mặc dù vô tình được phát minh nhờ thói "vệ sinh kém" - một điều cấm kị khi thực hành thí nghiệm nhưng khám phá của Fahlberg đã mở rộng sự lựa chọn cho các ngành công nghiệp thực phẩm. Nhiều năm sau phát minh của Fahlberg, saccharin được sử dụng trong nhiều loại thực phẩm, bao gồm cả chất làm ngọt nhân tạo rất phổ biến là Sweet'N Low. Từ khi được phát hiện là không chuyển hóa trong cơ thể, nó được sử dụng như một loại chất ít calo. Thực tế, 1 gram chất làm ngọt chứa ít hơn 5 calo và chúng được khuyên dùng cho những người bị tiểu đường hay có lượng đường trong máu cao.

5. Lò vi sóng

Lò vi sóng là một vật dụng vô cùng hữu ích, gần như không thể thiếu trong những căn bếp hiện đại. Nhưng bạn có thể ngạc nhiên khi sáng chế quan trọng này là một phát minh vô tình. Hãy thử tưởng tượng việc hâm nóng đồ ăn hay là bỏng ngô trở nên mất thời gian thế nào khi không có nó? Nhân vật sáng tạo nên lò vi sóng là Percy Spencer. Năm 1945, khi kiểm tra magnetron - một loại

ống phóng năng lượng cho các thiết bị radar điện cho công ty Raytheon . Lò vi sóng là kết quả của sự quan sát trong quá trình thí nghiệm khoa học. Spencer đã chú ý thấy rằng thanh kẹo trong túi quần mình bị tan chảy khi tiếp xúc với thứ đồ ông đang nghiên cứu. Ngay lập tức, Spencer đã thử dùng các hạt ngô làm thí nghiệm và tạo ra bỏng ngô thành công. Ông đã tiếp tục phát triển nghiên cứu này và phát minh ra lò vi sóng. Hơn 65 năm, sau thời điểm được tạo ra, ở Mỹ, lò vi sóng trở thành một vật dụng phổ biến khi có mặt ở 90% các căn bếp.

Tham khảo: Howstuffworks